

JOHNISKO

Počítame s vami...

marec – apríl 2017

SLOVO KAZATEĽA

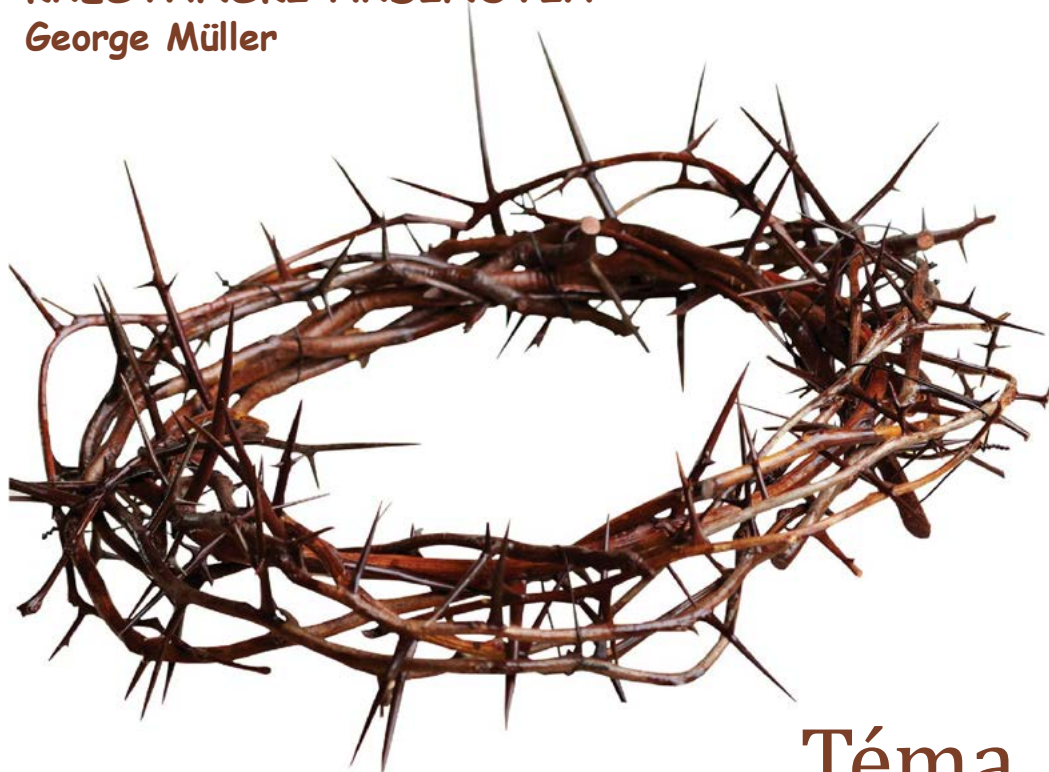
Moc kríža

SVEDECTVO

Život s Ním je neopakovateľný

KREŠŤANSKÍ HRDINOVIA

George Müller

Téma

Požehnanie namiesto prekliatia

Moc kríža

VListe Efezanom 2,11-13 apoštol Pavol vysvetľuje postavenie nového človeka aj určením jeho novej polohy (čím vlastne vyjadruje postavenie človeka vo vzťahu k Bohu). Názorne by sme to mohli vyjadriť takto:

KEDYSI – ďalekí

Pred prijatím Kristovej obete sme boli všetci pohanmi; to v židovskom ponímaní značí „bezbožnými“. Keďže sme nepatrili k vyvolenému národu, boli sme aj neobrezaní, čo v židovskom chápaní znamená „nečistí“. Boli sme pochopiteľne bez Krista a bez akéhokoľvek spoločenstva s Božím ľudom; s Izraelom. Nemali sme prístup ani k zmluvám zaslúbenia; boli sme teda bez nádeje a bez Boha na svete.

Potom sa však stalo niečo nečakané a úplne nezaslúžené: KRÍŽ.

V Kristovi Ježišovi – Kristovou krvou – sa to všetko zmenilo. Božia milosť sa sprístupnila aj tým, ktorí boli dovtedy úplne mimo hry. Tým, ktorí dovtedy nemohli ani snívať o prístupe k Božiemu trónu. Nenarodili sa do Božieho ľudu, Boh si ich však adoptoval a urobil z nich svojich synov.

TERAZ – blízki

Hoci tu apoštol nepodáva presný výpočet ako ohľadom „ďalekých“, z jeho argumentácie je jasné, že blízki sú presným opakom ďalekých. Znamená to, že keď si prijal Kristovu obeť a stal si sa s Ním jedno, prestal si byť pohanom (bezbožným), pretože v Kristovi s tebou Boh uzavrel novú zmluvu. V Kristovi sa odstránila aj tvoja nečistota: bol si obmytý „kúpeľom znovuzrodenia“ (Títovi 3,5). Spolu s Kristom si získal aj spoločenstvo s Jeho ľudom, si súčasťou Jeho tela: Cirkvi. V Kristovi pre teba platia aj zaslúbenia dané Bohom, o ktorých bude reč ešte v ďalších častiach. Už nie si bez nádeje,

keďže vieš, že v Kristovi si získal večný život a s Bohom stráviš nielen ten pozemský, ale aj ten večný život. Vďaka Kristovej obeti; teda vďaka tomu, že namiesto teba umieral a znášal trest za všetky tvoje hriechy On, zrazu je všetko, k čomu si nemal prístup, naporiadzi. Blízky v gréčtine znamená doslova „poruke“ vo vzťahu na vzdialenosť, kde ľahko dosiahneš svojou rukou. Nie je to nádherná správa? Boh sa dobrovoľne priblížil, až sa Ho môžeš dotknúť! To je evanjelium!

Aké asi bolo žiť v podmienkach, ktoré tu Pavol nazýva „kedysi“? Ten, kto sa nenarodil ako Žid, bol automaticky „za plotom“ – ďaleko od možnosti poznať Boha; bez šance patriť do Božieho ľudu, mať nádej a prísľuby ohľadom budúcnosti. „Kedysi“ to bolo dané raz a navždy – nezmeniteľný osud. Bez reparátu, bez šance vybrať si. Tí „ďalekí“ sa mohli len prizerať: na vzťah, na nádej a život Izraela s Bohom. Všetko sa to však zmenilo na kríži a v následnom vzkriesení.

Vieme, čo znamenalo byť „ďaleko“, a vieme, čo nám daroval „kríž“. Ale aký to má dopad na tvoj život?

Už nie si viac bezbožný... Pohanania žili a konali nesprávne preto, lebo im nebola zjavená Božia vôľa, Jeho slovo, Jeho láska. Nepoznali Jeho cesty – toto je teraz všetko preč. Ty poznáš Božiu vôľu, poznáš Otcovo srdce, čítaš v Písme o Kristovom živote a podľa Listu Kolosanom „On je obrazom neviditeľného Boha“. Kto videl Jeho, videl Otca! Už nemôžeš žiť vedený svojou myslou, tá sa musí obnoviť. Ani svojím tvrdým srdcom – Boh do teba vložil „nové srdce“ (Hebrejom 8,10-12 citujúc Jeremiáša 31,31-34).

Už nie si viac nečistý... Podľa Božieho slova tvoja nečistota bola odstránená Kristovou obeťou. „Ak vyznávame svoje hriechy... Jeho

krv nás očisťuje od každej nepravosti.“ (1Jn 1,9) Tvoja čistota nespočíva v neomylnosti, ale v slobode rozhodnúť sa správne, v súlade s Božím slovom. Preto ťa Písmo vyzýva: „Premeň sa obnovením mysle!“ (Rim 12,1-3) Už nie si viac neprijateľný... Patriš do spoločenstva Božieho ľudu. Nie podľa pôvodu a krvi, ale podľa milosti. Toto má pre tvoj život dôležité následky, pretože omilostený si uvedomuje, aká nezaslúžená priazeň sa mu preukázala. Práve preto bude aj sám preukazovať milosť a priazeň druhým – tým, ktorí si to nezaslúžia; ktorí nežijú tak, ako by mali, ktorí nemilujú, ako by mali. Pretože vie, že presne v takomto stave bol omilostený a prijatý aj on sám.

Už nie si viac cudzí zaslúbeniam... Vďaka Kristovej obeti si sa na základe viery stal dedičom zaslúbení daných Abrahámovi (Rímskym 4) a neskôr aj vyvolenému národu. Základom zmluvy s Abrahámom bola jeho viera. Aj v tvojom prípade to bolo tak. Božie zaslúbenia pokrývali nielen zrod potomkov Abraháma a krajiny, v ktorej sa usadia, ale týkali sa aj vyslobodenia, požehnaní, Božej prítomnosti v ich živote, budúcich vecí a, predovšetkým, úzkeho živého vzťahu s Bohom. V 2Kor 1,20 Biblia hovorí, že v Kristovi sú všetky zaslúbenia „áno“ a „amen“; teda v ňom sa potvrdili, v ňom sa naplnili. Skúmaj v Písme Božie sľuby Izraelu a privlastni si ich! V Kristovi na ne Boh odpovedal „amen“ (nech sa stane) a „áno“!

Už nie si viac bez nádeje... Na inom mieste Pavol hovorí, že Kristus žijúci v nás je základom očakávania slávy (nádej slávy; Kolosanom 1,27). Svoj život si odovzdal Bohu. Kristus žije v tebe a ty v ňom. Hoci si ešte ponechaný tu na zemi, už žiješ svoj večný život. Toto všetko nemôže zostať tvojím tajomstvom!

Tvoj život je navždy zmenený! A svet o tom potrebuje vedieť!

Gabriella Kopas

Oboma nohami

Jedna študijná cesta s vedúcimi predstaviteľmi reformovaných cirkví Švajčiarska ma koncom januára priviedla do Londýna. Chceli sme lokálne preskúmať, ako podporuje anglikánska cirkev obnovu zborov v Londýne. Boli sme svedkami úžasných vecí, a to nielen čo sa týka nových foriem cirkevného bytia (napr. Fresh X), ale aj obnovy existujúcich zborov.

Londýnsky biskup nám pôsobivo vyrozprával, ako nechcel tvárou v tvár charizmatickému razeniu pod vedením Nickyho Gumbela (kňaza v zbore Holy Trinity Brompton a propagátora Alfa kurzov) opakovať chybu svojho predchodcu, ktorý kedysi zamietol žiadosť Johna Wesleyho na ordináciu kazateľov pre Ameriku, čím zatvoril dvere pred obnovou cirkvi.

V anglikánskej diecéze v Londýne je prebudenie citelné; noví ľudia sú – uprostred postmodernej, sekulárnej, multináboženskej metropoly s 20 miliónmi obyvateľov – získavaní evanjeliom. Staví sa na existujúcom počte a nové sa preráža s ľuďmi, ktorí svedčia o evanjeliu Ježiša Krista osobne a v cirkevných spoločenstvách.

Aj medzi nami sú dobré základy, na ktorých môžeme stavať. Zároveň by sme mali byť odvážnejší a pokúsiť sa aj o nové veci. Vari nemáme dve nohy?! Nielen nato, aby sme sa oboma pohybovali! Jedna z našich nôh je zaťažaná. Druhá je voľná. Poďme na to! Veľa úspechov v snažení svedčiť o evanjeliu novým spôsobom a ním žiť!

biskup Patrick Streiff
(preklad: M. Kušiaková)

Príbeh červenej zástery

Ďalšie príbehy z ukrajinských detských domovov:

Táňa pracuje v kuchyni, kde každodenne umýva kopy riadu. Veronika si všimla, že má stále mokré, špinavé šaty a nikto jej nedá pracovný odev. Kúpila jej preto krásnu gumovú zásteru, z ktorej sa tešila ako malé dieťa. Na zástere je nápis: Happy Home – priala si, aby tento ich domov bol šťastnejší ako doteraz. Ako málo stačí k šťastiu týchto milých dievčat!

Jarné „odrobinky“

Slniečko pripekalo a my sme sa potili pri šití levanduľových srdiečok a vrecúšok. Niektoré dievčatá vyšivali. Na lavičkách na dvore sa do práce zapojilo asi pätnásť dievčat. Veľkú radosť im urobili darčeky: ihly, nite a bavlnky na vyšívanie. Táňa z oddelenia pre chorých pacientov sa prizerala a nakoniec prosila, aby som jej vystrihla dve srdiečka. O pár dní sme sa rozprávali so sestrou v lekárskej izbe, kde na stene viselo krásne bodkované srdiečko. Táňa ho darovala lekárke.

Najviac sa potešili krémom na ruky, lebo od práce na poli majú zničené ruky a nikto im podobný „luxus“ nekúpi. Nedbali sme na slová riaditeľa, že nič nepotrebujú, dokonca ani návštevy. Pripomínali sme im, že Pán Boh ich miluje najviac; sú pre Neho cenné a chce, aby boli šťastné.

V nedeľu sme na dvore domova pre staršie siroty usporiadali stretnutie, ktorého sa zúčastnili aj chorí pacienti a zdravotné sestry. Na začiatku Melinda všetkým prečítala Žalm 121 o tom, že Hospodin nikdy nespí, ale stále nás ochraňuje. Pýtali sme sa ich, čo by si priali a o čo by chceli Pána Boha poprosiť. Modlili sme sa za ich rôzne problémy a jedna slečna sa vtedy rozhodla prijať Pána Ježiša. Nasledujúcu

nedeľu sa niekoľkí ľudia modlili modlitbu spasenia.

Podobné stretnutia sme robili dve nedele aj v domove pre mládež. Pri „Knihe bez slov“ sa niekoľko dievčat rozhodlo pre Pána Ježiša.

Nádejné misionárky

Pozvali sme na večeru pracujúce dievčatá – siroty z ubytovne v inom meste. Tieto mladé slečny od vyučenia pracujú v krajčírskej dielni za veľmi nízky plat: 150 eur mesačne. Pochutnali sme si na vajčickej nátierke a na čiernom čaji, zahráli sme si spoločenskú hru a rozprávali sme sa o službe.

„Čo by ste urobili ako prvé, keď pridete poslúžiť deťom alebo chorým ľuďom v ústave?“ pýtali sme sa.

„Zaspievala by som pieseň, potom povedala svedectvo...“ vážne rozmýšľala Svetlanka. „Dobre, ale čo keby ťa nechceli počúvať?“ „Hm, hm,“ dumali dievčatá. „Najprv musíme postaviť most. Bez slov stačí deti a staršie ženy objasť, usmievať sa na ne a takto im prejaviť lásku,“ vysvetľovala skúsená Veronika. Jedna z dievčat chodí do svojho bývalého detského domova a venuje sa malým deťom.

Modlitby majú veľký význam, lebo sirotám najlepšie rozumejú siroty.

- Modlime sa za riaditeľa sociálneho ústavu, ktorý nemá rád návštevy a stále mení návštevne dni.

- Za šikovné dievčatá, aby rozvíjali svoje zručnosti a rozšírili ručné práce aj za bránu ústavu.

- Za siroty v domove pre mládež, aby boli cez zimu zdravé. Za obrátené, aby vytrvali vo viere.

Anna G.

Kresťanskí hrdinovia – kedysi a dnes

2. časť

V novoročnom čísle Ohniska sme dali do pozornosti sériu nových životopisov o misionároch s názvom Kresťanskí hrdinovia kedysi a dnes. Predstavili sme knihu *Brat Andrej – Boží tajný agent*.

Všetky osobnosti z edície *Kresťanskí hrdinovia kedysi a dnes* majú spoločné znaky.

Prežili pomerne pokojné detstvo, mali kresťanskú výchovu a modlili sa za nich predovšetkým ich zbožné matky. Tieto osobnosti väčšinou v mladom veku odovzdali svoj život Bohu. Zaviazali sa žiť posväteným životom a hľadali Božiu vôľu pre svoje celoživotné povolanie. Pritom zažili preverenie svojich plánov a vízií. Prekonávali vážne choroby, ktoré im ohrozovali život, a Pán Boh ich pritom zázračne uzdravoval. Na cestách i na misijnom poli prežívali ťažkosti a prenasledovanie. Ostali však verní až do smrti.

Aj nás si môže Pán Boh podobne použiť, ak sa Mu úplne odovzdáme! Nech nás inšpirujú aj tieto biografie!

George Müller – Ochranca sirôt v Bristole

Stalo sa, že raz v sirotinci neostal ani kúsok chleba. George Müller povedal: „Pán Boh sa postará.“ Deti sklonili hlavy a on sa jednoducho modlil: „Drahý Bože, ďakujeme Ti za jedlo, ktoré nám dnes pošleš. Amen.“ Deti sedeli za prázdnyimi taniermi, keď vtom sa ozvalo klopkanie na dvere. Vo dverách stál pekár s plechom plným voňavého chleba.

„Pán Müller, v noci som nemohol spať. Rozmýšľal som, že dnes ráno budete potrebovať chlieb, tak som vstal o druhej a upiekol tri celé dávky.“ George Müller sa doširoka usmial: „Pán Boh nás dnes cez vás požehnal,“ povedal a zobral plech od pekára. „Na voze sú ďalšie dva plechy,“ odvetil pekár.

George Müller viedol ako mladík život plný zábavy. Stretával sa s priateľmi vo výstredných lokáloch, chodil na večierky a hral karty. Rád podvádzal rodičov a občas im ukradol peniaze. Keď raz nezaplatil za nocľah v hostinci, chytili

ho a dali do väzenia. Počas štúdia v Halle sa tešil, že sa stane farárom: vysokopostaveným človekom v spoločnosti.

Po odovzdaní svojho života Bohu sa z rozmarného mládenca stal zodpovedný muž, ktorému Boh zveril veľkolepé dielo. Otvoril svoje srdce a svoj domov pre druhých a „Raňajkový klub“ s tridsiatimi sirotami v jeho vlastnej rodine sa postupne rozrástol na päť obrovských budov, ktoré sa stali domovom pre viac ako desaťtisíc detí. Bol úplne odkázaný na Božie zabezpečenie. Peniaze nepýtal od nikoho iného len od Pána Boha a siroty vždy miloval a dobre zaopatroval.

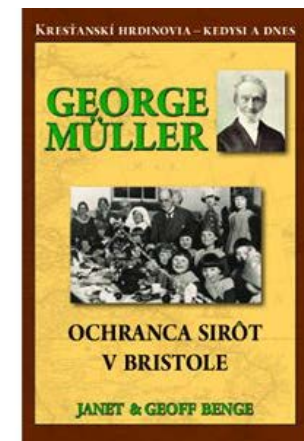
Nebeský Otec aj dnes hľadá ľudí s jednoduchou detinskou vierou, ktorí by Mu poslušne a odovzdane slúžili. Nedostatok financií ešte nemusí znamenať prekážku pre náš osobný projekt viery. Pán rád dáva svojim deťom; stačí, ak odvážne urobíme prvý krok a plne Mu dôverujeme.

„Radostne som zasvätil celý svoj život tomu cieľu, aby som na svojom príklade ukázal, čo všetko sa dá dosiahnuť modlitbou a vierou.“ (George Müller)

Kniha vyšla vo vydavateľstve Vivit Kežmarok: www.vivitkezmarok

Tam si ju môžete v prípade záujmu objednať.

prel. A. Gajdošová

O tom, ako Boh ohlasuje

POŽEHNANIE namiesto PREKLIATIA

Prečítajte si dva texty: z Nm 22,22-41 a 24,1-3.8-9 O Bileámovi, Bileámovej oslici a Balákovi; a z 1Kor 15,1-11 O zmŕtvychvstání Krista.

Veľká noc poukazuje na charakter Boha. Je to stará zvesť, ktorú sa pri citlivom čítaní môžeme dozvedieť aj zo Starého zákona.

Text z knihy Numeri nás uvádza do situácie obsadzovania Kanaánu Izraelčanmi. Izraeliti zvíťazili nad Amorejcami (Emorejcami) a zabrali ich územie. Bol to národ starých tradícií, ľudí „plavovlasých“, teda pôvodne asi nie Semitov; prísťahovalcov. Priniesli si svoje náboženské predstavy. Boli to modloslužobníci, s ktorými sa Izraeliti nemali miešať. Svojim bohom obetovali aj novorodencov a dospelejšie deti. Víťazstvo nad nimi bolo Hospodinovým víťazstvom. Ale tým sa dostali do blízkosti ďalšieho nebezpečného suseda: Moábčanov. Ich praotcom bol Moáb, syn Lóta a jeho staršej dcéry. Mali podobné spoločenské usporiadanie národa ako Izraeliti. Ibaže neuctievali Boha Hospodina, ale božstvo Kemóša (Chámosa) a pravdepodobne tiež Aštartu a iné modly. Niet div, že Písmo na viacerých miestach predpovedá skazu Moába ako „prototypu“ nepriateľa Božieho ľudu.

O Izraelitoch po víťazstve nad mocnými Amorejcami išiel chýr víťazných bojovníkov. Na stretnutie s nimi sa moábški vodcovia chceli dôkladne pripraviť, aby si tak zabezpečili víťazstvo. Pripravili si kvalitnú výzbroj a dobre sa vystrojili, no neostali iba pri tom. Ich kráľ Balák očakával pomoc vo vojenskom spojení s Midjánčanmi. Napriek tomu si uvedomil, že vojenská sila na Izraelčanov stačiť nebude. Je s nimi Hospodin – Boh. Preto hľadá niekoho, kto by ich dokázal obráť o duchovnú ochranu. Uvážil, že ak si získa na svoju stranu veľtca, ten

to u Boha nejako zariadi. Náboženská mágia totiž vždy verila, že božstvo možno prinútiť, aby splnilo ľudské želania.

Balák sa teda obracia na Bileáma: slávneho, chýrneho veľtca. Moábški kráľ Balák si ho najíma, aby mu prekliat Izrael. Podľa jeho predstavy kľatba zruší požehnanie a on, kráľ, potom môže Izraelitov zahnať alebo poraziť. Verí, že magické, temné sily porazia akékoľvek božstvo, aj Boha Izraelitov.

Slávny veľtec Bileám však neprehliada Hospodinove skutky; vie, že je mocný a odlišný od neschopných modiel. Pozná Hospodina podľa mena, dokonca na jednom mieste Ho nazýva „svojím Bohom“ (v. 18), čaká na Jeho pokyny. Napriek tomu je to nebezpečný zvodca, ktorý svojimi radami danými Moábčanom a Midjánčanom ťažko ohrozil existenciu Božieho ľudu, čo spomína ešte aj Nový zákon (2Pt 2,15; Júd 1,11; Zj 2,14).

Tento „chytrák“ čaká na zjavenie od Hospodina. Dostal ho, pravdepodobne vo videní. Hospodin najskôr odmieta pustiť veľtca Bileáma s poslami ku kráľovi Balákovi; dochádza k dohadovaniu, zvýšeniu odmeny pre veľtca. Nakoniec nastáva zvrát – Hospodin pripraví prekvapenie – Bileám počuje, čo chcel počuť: Môže ísť. Avšak – a tomu už venoval menej pozornosti – má hovoriť iba Božie slová! To, čo mu Hospodin Boh rozkáže.

Hospodin sa zmení na protivníka, odporcu, osočovateľa (satana). Tá cesta je pochybná. Bileám nečakal na Hospodinovo slovo a začal konať svojvoľne, hriechne. Prichádza príbeh o oslici.

Dôležitá je však iná vec: Na Hospodina nestačí ani ten najslávnejší veľtec, hoci by bol „vzbrojený“ najlepšími magickými prostriedkami a nástrojmi. Oslica v príbehu bude degradovaná a zbavená magickej moci. Po ceste ju

Bileám bije a snaží sa ju prinútiť k ďalšej ceste, hoci ona sa zastavuje pod Božím tlakom; čím vlastne aj uchráni veľtci život. „Oslica ma videla a trikrát sa mi vyhla. Keby sa mi nebola vyhla, bol by som ťa zabil a ju by som nechal nažive.“ (Nm 22,33) Boh – vďaka oslici (!) – ponecháva Bileáma nažive, dáva mu šancu. Mal odteraz iba reprodukovat' Božie slová. (...)

Balák ide v ústrety svojmu pozvanému, zaplatenému veľtci. Predkladá na obdiv svoje bohatstvo, ochotu čokoľvek obetovať, len aby dosiahol svoje: aby porazil Boží ľud. Bileámová skleslosť naznačuje, že má rozhárané vnútro. Nepodáva jasnú Božiu reč... Chce slúžiť dvom pánom. Balákovi, pretože si ho najal za odplatu, a Hospodinovi, pretože sa Ho bojí a nechce si Ho proti sebe popušiť. Najatý veľtec je nakoniec Hospodinom prinútený ohlasovať požehnanie namiesto prekliatia. „Boh, ktorý ho vyviedol z Egypta, je preňho (pre Izrael) ako roh byvola. Pohltí národy, svojich nepriateľov... Kto ťa požehná, nech je požehnaný! Kto ťa prekľaje, nech je prekliaty!“ (Nm 24,8,9)

Veľtec poznal, že Hospodina od Izraela žiadnym spôsobom odlúčiť nemožno.

To je veľké posolstvo Písma, ktoré sa naplnilo pri veľkonočnej udalosti vzkriesenia!

Pozrime sa na príbeh Saula, neskoršieho apoštola Pavla. Pavol nebol súčasťou pôvodnej skupiny apoštolov. Naopak. Nežil s Kristom, iba o ňom počul. V predošlom spôsobe života Saul, benjamínovec, bol človekom, ktorý ovládal dva jazyky a po rodičoch zdedil hodnosť rímskeho občana; to bolo vtedy pomerne vzácné, nie bežné. Mohol byť (a asi aj bol) veľmi váženým a vzdelaným človekom, pretože sa mu dostalo vzdelania aj v Hospodinovom zákone. A vo vtedajšej grécko-rímskej kultúre vyspelej spoločnosti mal svoje miesto.

Vznikajúcej kresťanskej cirkvi však naklonený nebol: Kresťanov nenávidel a chcel ich aj fyzicky likvidovať. Prenasledovaním cirkvi sa postavil proti samotnému Mesiášovi Kristovi. Saul mal v úmysle všemožne sa postarať o ochranu podania otcov, ktoré chcel Pán Boh v tom dejinnom úseku zmeniť skrze Ježiša Kris-

ta. Podobne ako Bileám ani on svojimi aktivitami a schopnosťami neslúžil Bohu Hospodinovi, lež niekomu inému, stojacemu proti Božím plánom. Ale Pán Boh sa nad ním zmiloval. – Pri Damasku ho oslovil a namiesto prekliatia mu ohlasuje požehnanie: dáva mu novú šancu, nové životné poslanie, novú životnú náplň, ktorou môže osláviť Boha.

My ľudia plní hriechu a nepravosti si zasluhujeme od Boha iba prekliatie a odsúdenie, ale On nám namiesto toho ohlasuje požehnanie. Hriech nás dostáva do pozície kľatby. Kľatby, zlorečenia sú opakom požehnania. V starom Izraeli ľudia považovali kľatbu za akýsi jed, jedovatú látku, ktorá rozkladá dušu a pozbavuje sily; ničí zem a jej obyvateľov, zbavuje plodnosti a ochromuje človeka. Až napokon príde choroba, sucho, neúroda, porážka, nešťastie všetkého druhu a naostatok zánik. Človek túto jedovatú látku prenáša aj na druhých – svojou prítomnosťou alebo rôznymi gestami a pod. Prekliaty je hriešnikom. Treba ho rýchlo odstrániť z Izraela... Tak by sme asi skončili nakoniec všetci. Keby nebolo veľkonočnej udalosti; obety na kríži a víťazstva Veľkonočnej nedele. O tom píše apoštol Pavol: „Kristus nás vykúpil z kľatby zákona tým, že sám sa stal kľatbou za nás, lebo je napísané: Prekliaty je každý, kto visí na dreve.“ (Ga 3,13)

Drevo kola, na ktorý napichovali zločincov, alebo drevený kríž, na ktorý pribíjali lotrov a spolu s nimi Pána Ježiša, je znakom našej spásy; pričom prázdny hrob jej zárukou. V to treba veriť a to aj máme zvestovať.

Veľká noc je pozvaním zúčastniť sa na veľkom Božom diele. Na Božích víťazstvách; na takých, z ktorých sa učíme zo Starého zákona, z príbehov apoštola Pavla a ďalších apoštolov, ale aj z dejín cirkvi. Radujme sa, pretože Kristus vstal z mŕtvych! Sme na spoločnej ceste svedkov Božieho diela! Chvála Kristovi za to, že naplnia naše dni svojou prítomnosťou a požehnaním, vďaka ktorému život dostáva zmysel.

Kalendár mládežníckych akcií

Konferencia pracovníkov s mládežou (KPM): 23. – 26. 3. 2017 Žilina
 Godzone konferencia: 28. – 29. 4. 2017 Banská Bystrica
 This is the Day!: 27. 5. 2017 Budapešť Aréna
 Festival Lumen: 2. – 3. 6. 2017 Trnava
 Awakening Slovakia: 18. 6. 2017 Liptov Aréna Tatralandia
 CampFest: 3. – 6. 8. 2017 Kráľova Lehota
 Mládež ECM: 14. – 17. 9. 2017 Stredné Slovensko

GODZONE

Konferencia Godzone s témou CELÝM SRDCOM pozýva mladých ísť spolu ako generácia hlbšie k Otcovmu srdcu. Na dvojdnovej konferencii (28. – 29. 4. 2017) sa mladí budú spolu modliť, rástť vo viere a vyznávať, že naozaj túžia Boha nasledovať a milovať celým svojím srdcom. Lebo On je toho hoden!

THIS IS THE DAY!

Organizátori podujatia This is the Day! (To to je deň!) pozývajú slovami: Príď a zúčastni sa najväčšieho kresťanského hnutia v Maďarsku, kde môže byť posilnená tvoja viera, môžeš byť postavený do služby druhým, dostať od Boha odpovede na svoje modlitby a aj nové zjavenia od Boha. Navyše je to príležitosť stretnúť sa s bratmi a sestrami vo viere. Veríme, že v tento deň sa v Božej prítomnosti môžu zmeniť naše životy. Chváliť Boha budeme napr. aj s kapelou **Rend Collective** a s raperom **Guvnom B.**

LUMEN

Tohtoročná téma 25. ročníka festivalu Lumen znie: Touch the sky! (Dotknúť sa neba!) Hviezdou programu bude kapela **Switchfoot z USA!** Na svojom konte má ocenenie Grammy, 10 štúdiových albumov, pričom prvý vydala už v roku 1997. V roku 2010 vystúpila na festivale Lumen a po siedmich rokoch sa vracia osláviť 25. narodeniny festivalu Lumen. Switchfoot sa preslávila svojimi energickými vystúpeniami a zaradila sa medzi svetovú gospelovú elitu.

Ďalšou známou kapelou bude **October Light**. O programe sa dozviete viac na: www.fln.sk

AWAKENING SLOVAKIA

Awakening Slovakia bude spoločným zakončením konferencie Mobilizácia, ktorá bude prebiehať počas júnového víkend. AWAKENING sa bude konať v nedeľu 18. 6. 2017 od 16:00 v LIPTOV ARÉNE TATRALANDIA. Pozvaní sú: evanjelizátor **Ben Fitzgerald** z Rakúska, **Adam Shepsi** z Kanady a kapela **Planetshakers** z Austrálie. Toto špeciálne popoludnie bude mobilizovať Cirkev, aby získala túto generáciu pre Krista! Bude to čas uctievania, túžby po prítomnosti Boha Otca a premene nášho vzťahu s Ním...

CAMPFEST

Za CampFestom stojí tím mládežníckych vedúcich z viacerých cirkví Slovenska. Spoločne hľadajú, ako chce Pán Boh osloviť mladú generáciu na Slovensku. Organizačne ho zastrešuje Mládež pre Krista – Slovensko. Na CampFeste sa stretá asi 6 000 ľudí, ktorí túžia po prebudení v našej krajine a zo srdca oslavujú Pána Ježiša Krista.

METODISTICKÁ MLÁDEŽNÍCKA KONFERENCIA

sa bude konať pravdepodobne od 14. – 17. 9. 2017 na strednom Slovensku. Viac informácií Vám prinesú organizátori Štefan Rendoš a Pablo Absolon v budúcom čísle.

Boh otvoril dvere väzenia

Mnohí z nás sledovali príbeh Petra Jaška, českého kresťanského humanitárneho pracovníka a dokumentaristu, ktorý bol vyše roka väznený v Sudáne a hrozil mu trest smrti. Okrem modlitieb sme mohli brata Petra podporiť aj žiadosťou o prepustenie, ktorá kolovala po internete – a stačilo ju len podpísať. Po dlhých a náročných vybavovaniach sudánsky prezident nakoniec udelil českému misionárovi milosť. V nedeľu večer 26. 2. 2017 pristál brat Jašek spolu s ministrom zahraničných vecí ČR v Prahe. Táto správa mnohých z nás naplnila veľkou vďačnosťou voči nášmu mocnému Bohu.

Petr Jašek, člen Cirkvi bratskej v Kladne, prišiel do Sudánu v novembri 2015. Nebola to jeho prvá nebezpečná misia. Bývalý riaditeľ nemocnice v Kladne už dlhší čas spolupracoval s americkou organizáciou Hlas mučeníkov (Voice of Martyrs), ktorá má pobočku v Česku a jej hlavnou činnosťou je pomoc prenasledovaným kresťanom. Keď sa v decembri 2015 chystal zo sudánskeho Chartúmu odletieť domov, bol na letisku príslušníkmi sudánskej tajnej služby zadržaný a uväznený. Spolu s ďalšími troma sudánskymi kresťanmi bol obvinený z protištátnej činnosti, za ktorú mu hrozil až trest smrti.

Brat Jašek prešiel celkovo piatimi rôznymi väznicami a schudol dvadsať kíl! Počas uväznenia mu v Čechách zomrel otec. Petr po niekoľkých mesiacoch vo väzení napísal: „Boh má kľúče od mojej cely a jej dvere otvorí v pravý čas.“ Jeho dcéra povedala, že sa na začiatku modlili, aby bol ich otec čím skôr doma. Keď mu v januári 2017 súd vymeral 20 rokov väzenia, modlili sa, aby mu Boh dal silu svedčiť o Ňom vo vedomí, že nech sa deje čokoľvek, Boh to má pevne v rukách. Po prilete do vlasti brat Jašek okrem českej diplomacie poďakoval všetkým, ktorí podpísali petíciu za jeho prepustenie cez aktivitu CitizenGO. Spoločným úsilím verejnosti, právnikov a diplomatov sa podarilo dosiahnuť, že sa po 14 mesiacoch mohol doma zvítať so svojimi najbližšími! Na bohoslužbe v Kladne povedal: „Súd v Sudáne mi vymeral doživotie; a to preto, aby som vedel, že môj život už navždy patrí iba Kristovi, ktorý ma vyslobodil.“ Ďakujeme Bohu za prepustenie brata Petra a pokračujeme v modlitbách za kresťanov, jeho sudánskych spoluväzňov, ktorí zostali vo väzení a čaká ich odvolací súd.

mb

Putujúce Biblie

Je správne pripomínať si, že máme ďakovať a byť vďační. Občas sa nám stane, že zabúdame na ľudí, udalosti, ale aj na rôzne veci, ktoré prichádzajú, a my ich často prehliadame alebo vnímame ako samozrejmé.

V zbere sme sa rozprávali, ako priblížiť Bibliu ľuďom, ktorí prechádzajú popri našom zborovom dome. Na staršovstve sme sa dohodli, že pod oznamovaciu tabuľu zboru vyskúšame urobiť box s nápisom Biblia zdarma. Tento nápad sme zrealizovali a funguje to: malé gideónske Biblie si ľudia vezmú. Píšeme do nich krátke pozvanie do zboru. Modlíme sa za ľudí, ktorí si vzali Božie slovo, aby nezostalo niekde len tak bez povšimnutia. Nevieime, kto si ich odtiaľ vyberie, ale dobré je, ak si ich vôbec nie-

kto zoberie so sebou. Možno práve takáto malá Biblia, ak nezostane niekde nedbanlivo pohoďená, zmení niekomu život. Aj o tom sú naše modlitby – aby Slovo živého Boha nevyšlo naprázdno. Ďakujeme, že môžeme aj takýmto nepatrným spôsobom priblížiť Slovo, ktoré má moc premieňať, a ďakujeme aj za to, že ešte stále žijeme v dobe, ktorá umožňuje ponúkať Ho celkom slobodne.

Moje osobné slová vďaka chcem vysloviť za ľudí, ktorých mám okolo seba. Za tých, ktorí ma nesú na modlitbách. Za mojich súrodencov vo viere, za dobrých priateľov, ktorých som získala práve preto, že som spoznala Pána Ježiša.

Š. Sklenarová

JEŽIŠ JE PÁN

Toto vyhlásenie bolo mottom tohtoročnej Centrálnej konferencie, ktorá sa konala od 8. 3. do 11. 3. 2017 v Zürichu. Zišli sa tu delegáti, duchovní i laici zo všetkých 14 krajín patriacich do našej Centrálnej konferencie strednej a južnej Európy. Pod vedením brata biskupa Patricka Streiffa sme si vypočuli a prijali správu brata biskupa, správy rôznych pracovných výborov; vymenovali sme členov výborov na ďalšie obdobie, vypočuli sme si správy o tom, čo Boh koná v našich krajinách, a spoločne sme Ho oslavovali na bohoslužbách. Okrem delegátov boli medzi nami i hostia, niektorí z ekumény, iní z celosvetovej metodistickej cirkvi.

Jednou spomedzi hostí bola sestra biskupka Hope Morgan Ward z USA. Poslúžila nám na úvodnej aj na záverečnej bohoslužbe. Veľmi ma oslovil príbeh z jej celkovo inšpiratívnej kázne. Rozprávala nám, ako sa pred 40 rokmi zúčastnila misijnej cesty do Bolívie. Spolu s ostatnými členmi tímu tam pomáhala stavať modlitebňu. Manželka miestneho kazateľa každý deň v čase obeda niekde odchádzala s košíkom jedla. Opýtali sa jej, kam to chodí. Odpovedala, že za mestom je miesto, kde sa musia zdržiavať ľudia chorí na lepru a ona im tam nosí jedlo. Keď sa spýtala, či by chceli ísť s ňou, nikto nezaváhal a išli. Za mes-

tom sa vydali do džungle; tam sa po krátkom úseku vynorilo miesto s prístreškami. Áno, na domy sa ani nepodobali. Boli to chatrče; na štyroch koloch mali strechu, takže človek, ktorý v nich býval, bol vystavený vetru, dažďu, slnku i pohľadom celého okolia... Prišli k jednej takej chatrči a na koberci, slúžiacom ako posteľ, uvideli muža. Keď prišli, muž sa posadil a celý rozradostený sa začal s kazateľkou rozprávať. Predstavila mu hostí a on svojimi rukami, na ktorých už nemal takmer žiadne prsty, pretože mu poodpadávali, nadšene otvoril starú škatuľku, z ktorej vybral starú hrdzavú harmoniku. Začal hrať a radosť z neho priam sršala. Opýtali sa ho, odkiaľ sa berie tá radosť, ktorú by od človeka v takejto situácii nikdy neočakávali. Odpoveď prekvapila: „V jednu noc, keď som spal, sa mi vo sne zjavil Ježiš. Povedal mi: ‚Raduj sa!‘ A tak som Ho počúvol.“ Keď sa tím chystal odísť, ešte sa spýtali tohto muža, čo by chcel; že by mu radi poslali nejaký dar. On odpovedal: „Dalekohľad.“ Šokovaní sa naňho obrátili s otázkou, na čo ho potrebuje (?!). A on odvetil: „Aby som sa mohol pozrieť ďalej; aby som videl ďalej ako len na okraj mojej chatrče a našej dediny.“

Kiežby sme i my chceli vidieť ďalej! Myslí, že sa nám až príliš často stáva, že vidíme len svoju situáciu; situáciu svojho zboru, ale Pán Boh nás poslal hlásať Jeho evanjelium, až do posledných končín zeme (Sk 1,8). Budme v tomto poslaní verní a nenechávajme si tú úžasnú správu, že Ježiš je Pán, len pre seba!

Lenka Procházková

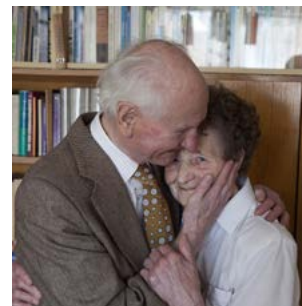
ODVOLANIE DVOCH SVEDKOV

Božej lásky a moci z časnosti do večnosti

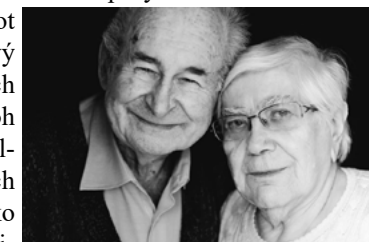
Doc. ThDr. Ľudovít FAZEKAŠ sa narodil v roku 1929. Pôsobil ako kazateľ Cirkvi bratskej a tri roky aj ako jej predseda. V roku 1993 sa stal prvým vedúcim Katedry teológie a katech-

tiky (vtedy Teologicko-misijného seminára) na Pedagogickej fakulte UMB v Banskej Bystrici. Tam som ho spoznal bližšie. Bol to človek, ktorý bol skôr tichý a pokorný, avšak vedel si nekompromisne stáť za svojimi odbornými názormi. Bol biblista; napísal množstvo odborných a populárno-teologických kníh, ktoré sa s úžitkom upotrebovávajú aj v našich zboroch. Na katedre zvykol povzbudzovať mladších kolegov, aby neustávali; pokračovali v štúdiu a získavali akademické postupy, potrebné na ďalšie budovanie katedry. Isto aj jeho zásluhou má dnes katedra právo na všetky tri stupne vysokoškolského vzdelávania, i na habilitácie docentov a inaugurácie profesorov. Vďaka Pánovi za jeho život! Zomrel 21. 2. 2017.

Ing. Július KREMSKÝ sa narodil v roku 1933. Po absolvovaní vysokoškolského štúdia začal pracovať ako lesný inžinier.

Od konca päťdesiatych rokov aktívne pracoval v rámci Bratskej jednoty baptistov. Aj on sa stretol s nepriateľstvom štátnej moci ateistického režimu. Organizoval tábory, spravidla v prírode, ktorých sa zúčastňovalo množstvo veriacich. Jeho túžbou bolo, aby sa ľudia hlbšie ponárali do Svätého Písma, aby osobne prijímali Pána Ježiša ako svojho Spasiteľa a chválili Ho svojim zmeneným životom. Sám tiež skladal básne i piesne a prispieval tak k duchovnému prebudeniu mnohých. V lete roku 1969 sa zúčastnil aj nášho metodistického tábora v Poušti pri Bechyni. Jeho kázne, rozhovory s ním a svedectvo seredskej mládeže spôsobili, že sa ma pri modlitbách Pán Boh osobne dotkol; spoznal som osobný rozmer spásy v Ježišovi Kristovi a môj život nabral nový smer. Nech Pán Boh vzbudí ďalších takých svedkov, ako bol brat Július! Zomrel 1. marca 2017.

Pavel Procházka

Bol som ešte mladý chlapec, keď som k bratovi Julkovi Kremškému chodil na skupinku. Venoval sa mi a viedol ma po Božích cestách. To, čo mi dal, ma ohromne formovalo; celý ten svet veriacich okolo neho, jeho rodina, zbor a mládež boli úžasnou inšpiráciou pre moje začiatky chodenia s Pánom. Jeho syn Peter ma vlastne k nim pozval. Ak som bol stratený, brat Julko bol jedným z tých, čo mi pomohli nájsť smer a nabráť silu. Aj keď teraz odišiel k Pánovi, pre mňa akoby tu bol stále... Som vďačný za jeho život.

Róbert Zachar

Ježiš Kristus je Pán!

(Kázeň na otvorení Centrálnej konferencie 8. marca 2017)

Kázňový text: *Zmýšľajte medzi sebou tak, ako Kristus Ježiš: On, hoci mal Božiu podobu, svoju rovnosť s Bohom nepovažoval za korisť, ale zriekol sa jej, keď vzal na seba podobu služobníka a stal sa podobný ľudom a podľa vonkajšieho zjavu bol pokladaný za človeka, ponížil sa a stal sa poslušným až na smrť, a to smrť na kríži. Preto ho Boh nad všetko povýšil a dal mu meno nad každé meno, aby pri mene Ježiš pokľaklo každé koleno tých, čo sú na nebi, na zemi aj v podsvetí a aby každý jazyk vyznával na slávu Boha Otca: Ježiš Kristus je Pán. (Flp 2,5-11)*

Ježiš Kristus je Pán! – Toto vyznanie je témou Centrálnej konferencie 2017. Zjednocuje nás so všetkými kresťanmi všetkých čias, na všetkých miestach a vo všetkých cirkvách. Je výrazom našej spoločnej viery. Spoločným vzdáním chvály uprostred všetkých rozdielností v Kristovom tele. Vyznávame Ježiša Krista ako svojho Pána: v modlitbe, v piesni, v načúvaní Slovu Svätého Písma a v spoločenstve stola, v ktorom je On sám Hostiteľom i Darom.

Chvála cesty, ktorú si zvolil Ježiš...

Táto ranokresťanská chvála zachytáva cestu Ježiša Krista v dvoch slohách. V prvej slohe je sám Ježiš tým, kto koná. V druhej slohe je konajúcim Boh. Prvá sloha popisuje cestu poníženia. Druhá sloha cestu povýšenia.

V prvej slohe, v ktorej koná sám Ježiš, si volí cestu poníženia. On, Ježiš, ktorý bol ako Boh, nepovažoval túto prednosť za svoje nes cudziteľné vlastníctvo. Nestaval do popredia vlastné záujmy. Netrval na tom, aby bol ako Boh. Preto si zvolil opačný spôsob než Adam a Eva. Adam a Eva mali síce v raji spoločenstvo s Bohom, ale nechali sa zviest', vraj im ešte niečo chýba ku šťastiu... Cítili sa odstrčení a chceli viac. Chceli byť ako Boh. Prapríbeh Adama a Evy je našim základným ľudským príbehom: sme nespokojní, chceme mať viac a chceme byť

ako Boh.

Ježiš si zvolil opačnú cestu ako Adam a Eva. Odobral sa do najnižšej podoby ľudského života. Hymnus opisuje túto podobu ako život otroka. To je z pohľadu človeka úplne nepochopiteľné, prečo si niekto zvolí takú cestu. Môžeme nad tým len žasnúť. Aj traja učeníci, ktorí išli s Ježišom na horu a boli svedkami toho, ako bol Ježiš obklopený božskou nádherou, by boli najradšej zostali tam. Ježiš však s nimi opäť zostúpil dole do hĺbín života. Aj mnoho iných príbehov v evanjeliách poukazuje na nedostatok pochopenia učeníkov, ktoré sa týkalo cesty, ktorú si Ježiš vedome volí. Dúfam, že nikdy nezabudneme žasnúť nad Jeho cestou poníženia!

V tejto prvej slohe hymnu sa cesta poníženia popisuje jedným slovom, možno to preložiť ako „vzdať sa niečoho“ alebo „vyprázdniť sa“. To vyvolalo v kresťanskej teológii veľa úvah; čoho sa vlastne Ježiš vzdal na svojom Božom bytí, keď sa stal človekom a ako človek žil na tomto svete. Považujem za stále neprekonateľné, ako to vyjadril Charles Wesley v jednej piesni, že: „Opustil trón svojho Otca a vyprázdnil sa zo všetkého, okrem lásky.“ (He left his Father's throne above / emptied himself of all but love). A hoci sa Ježiš vzdal všetkých božských predností, napriek tomu v človeku Ježišovi zostala oná božská charakteristická vlastnosť: láska. Bola to láska, ktorá Ho pohýnala v poslušnom kráčaní po ceste poníženia až na kríž.

V prvej slohe hymnu je Ježiš ten, kto koná, kým Mu prostredníctvom jedného z ľudí násilne pripravenou smrťou nebola každá možnosť konať odňatá. V druhej slohe sa objavuje sám Boh a Boh sa stáva konajúcim. Cestu, ktorou kráčal Ježiš, potvrdzuje tým, že Ho v stvorení povyšuje nad všetko ostatné. Je to Božia vlastná chvála Ježiša. Sám Boh povyšuje Ježiša tak veľmi; nadovšetko, že všetko ostatné stvorenie: nebeskí anjeli a pozemskí ľudia, ba dokonca aj temné podsvetie, môžu s Ním len súhlasiť: „A

aby každý jazyk vyznával na slávu Boha Otca: Ježiš Kristus je Pán.“ (v. 11)

Ani v prvej, ani v druhej slohe nevidíme konať ľudí. Je to buď sám Ježiš, kto koná, alebo je to Boh, ktorý koná na Ježišovi. Nie sme na to zvyknutí. Ako ľudia radšej konáme sami. Ale vo chvále Ježiša Krista sa pojmame do konania Trojjediného Boha. Vyznať Ježiša Krista ako Pána nás privádza do úžasu; do odkrytia jedinečnej cesty Božej lásky. A to nás robí pokornými.

K čomu nás povedie chvála Ježiša Krista?

Pavel uvádza chválu Ježiša ako Pána krátkou vetou: „Zmýšľajte medzi sebou tak, ako Kristus Ježiš.“ (v. 5) Táto krátka úvodná veta stavia most k nášmu vlastnému životu ako k životu kresťanov. Náš život má byť ovplyvňovaný cestou Ježiša Krista. Naše zmýšľanie má teda zodpovedať ceste poníženia, ktorú si vybral Ježiš. On sa vzdal všetkej moci a čestného postavenia, okrem lásky.

My všetci sa radi podieľame na spoločenskom pokroku, ba niektorí z nás sú týmto sociálnym rozmachom úplne pohltení, hoci sa pre svoju vieru držíme viac v úzadí než ostatní; aby sme zbierali poklady na tejto zemi a aby sme viac než ostatní boli ochotní venovať z nášho blahobytu časť pre chudobnejších. Je to zakotvené v našej ľudskej prirodzenosti od čias Adama a Evy, že by sme radi participovali na spoločenskom pokroku. A tak dochádza k tomu, čo by sa dalo nazvať „náboženským vzostupom“. Už aj Adam a Eva chceli k všetkým pozemským výhodám, ktoré už vlastnili, ešte jedno – chceli byť ako Boh.

Cesta Ježiša v prvej slohe Kristovho hymnu je v porovnaní s tým však úplne protichodná. Už jeho vlastní učeníci mali ťažkosti, aby pochopili túto protichodnú cestu. Ale, vďaka Bohu, táto cesta má vzostup; Ježiš chodil medzi svojimi nasledovníkmi, aby ich zas a zas viedol k tomu, aby boli ochotní nechať sa formovať Božou láskou, hoci aj pôjdu ťažšou cestou: budú sa deliť o vlastné, cvičiť v zriekaní; musia

počítať s následkami, zasadzovať sa o dobro, mať otvorené oči pre potreby znevýhodnených, bojovať za spravodlivosť, pôsobiť mier. V čom Ježišova cesta motivuje teba a tvoj zbor, aby si išiel ťažšou cestou lásky? Pavel sa modlí za Filipanov v odseku, ktorý sme počuli v čítaní Písma; aby ich láska rástla a aby boli schopní rozoznávať, na čom v živote záleží (Flp 1,9-10).

Aj druhá sloha Kristovho hymnu vzbudzuje pohoršenie, teraz ale vetou, že raz sa všetci pred Ježišom hodia na kolená. To v ľudoch dneška často vedie k ambivalentnej, či dokonca odmietavej reakcii, pretože takáto pocta Jemu, Ježišovi Kristovi, dáva osobité miesto, a neposudzuje všetky náboženstvá a ich zakladateľov rovnako. Popri tomto priznaní osobitého postavenia Ježiša Krista nevedie žiadna cesta. Je to výsledok Božieho konania na Ježišovi a časť chvály vzdania, že Ježiš Kristus je Pán. Je to výraz hlbokého tajomstva, že Boh je Trojjediný a prebýva v živom spoločenstve jednoty Otca, Syna a Svätého Ducha. Ale je to osobité čestné miesto, ktoré prináleží iba Ježišovi, nie zároveň tým, ktorí Ježiša nasledujú. Lebo kto berie výzvu apoštola Pavla skutočne vážne, aby zmýšľal tak, ako sa patrí zmýšľať na toho, kto patrí Ježišovi, nebude ani pre seba, ani pre vlastnú cirkev odvodzovať výnimočné postavenie, ale ono osobité čestné miesto prizná iba Ježišovi Kristovi.

Bohužiaľ, cirkev až príliš často, keď zacíti vôňu moci, zriekne sa cesty poníženia a očakáva pre seba povýšenie. Ale čestné miesto patrí iba samotnému Ježišovi. Iba vtedy, ak sami zotrváme na ceste poníženia, môžeme na tejto Ježišovej ceste zriekania sa všetkého okrem lásky niesť so sebou aj kritických súčasníkov a pozývať ich, aby spolu s nami žasli nad cestou, ktorú Ježiš vedome dokonal až seba vydáním na kríži. Kiež sa potom všetci pripojíme ku chvále Jeho povýšenia, aby „každý jazyk vyznal, že Ježiš Kristus je Pán, na slávu Boha Otca“! Amen.

Od bláznovstva k Božej moci

To je už len kríž s krížom! Zdobí toľko stien a visí ako šperk zo zlata, striebra či z dreva na hrdlách ľudí. Iba v školách je nežiaduci. Možno sa ešte rozpomeniete na odsúdenie kríža, hoci už medzitým to o ňom utíchlo. Vlastne na škodu, lebo verejná diskusia dala podnet na uvažovanie. A to nie iba o mieste, kde kríž smie alebo nesmie visieť, ale aj o zvesti kríža.

Zvesť o kríži nebola nikdy príliš obľúbená. Už apoštol Pavel písal kresťanom do Korintu: „Slovo o kríži je totiž bláznovstvom pre tých, čo hynú, nám však, ktorí dosahujeme spasenie, je mocou Božou.“ (1Kor 1,18)

Vo zvesti o kríži je skutočne ukryté tajomstvo spravodlivosti a Božej lásky. A predsa, práve ono sa zdá mnohým nezmyselné; pokladajú ho totiž za „bláznovstvo“, ako sa na tomto mieste prekladá. Z jednej strany je to pochopiteľné – kto si už len vie

vážne predstaviť všemocného Boha, bezmocne sa odovzdávajúceho do rúk svojich stvorení a obetujúceho samého seba?! Židia v tom videli zhanobenie všemocného izraelského Boha. Antickí Gréci zvesť o kríži odmietali, lebo navyše verili, že bohovia nemajú city, a preto ani súciti. Prečo by sa teda mal Boh miešať do ľudských záležitostí?! Tento obraz nezúčastneného Boha, ktorý sa odkiaľsi prizerá na priebeh udalostí ako starec, charakterizuje ešte aj dnes mnohých ľudí.

A predsa je to pravda: Pre toho, kto tomu uverí, zmení sa zvesť o kríži od zvesti o bláznovstve na zvesť, v ktorej cítiť Božiu moc. A každý, kto vyzná, že Ježiš zomrel na kríži aj za jeho viny, vo svojom živote pocíti túto moc. Je zmierený s Bohom a premieňaný Božou mocou, čo sa mu dovtedy zdalo nemožné... Každý deň o niečo viac.

prel. M. Z.

PRIANIE ČITATEĽOM

... A tým víťazstvom, ktoré premohlo svet, je naša viera. (1Jn 5,4)

Milí čitatelia!

Jediná naša nádej a sila je vo vzkriesenom Pánovi.

— Ježiš žije, haleluja! —

Dvíhajme sa duchom k nebu, odvráťme zrak od márnosti!

Odvzdajme sa Tomu, s kým chceme žiť vo večnosti a Jemu verne slúžme!

Pokoj, ktorý nám priniesla Kristova obeta na kríži, nech naplní srdcia všetkých nás hlbokou vďačnosťou k Bohu a láskou k Jeho stvorenstvu.

redakčná rada

Život s Ním je neopakovateľný...

Narodila som sa i vyrastala v Bratislave. Od malička som navštevovala katolícke bohoslužby, keďže môj otec je katolík. V Boha som verila, absolvovala som všetky povinné sviatosti a myslela som si, že raz za mesiac stačí ísť na spoveď a každú nedeľu chodiť do kostola. Počas dospievania som sa začala hlbšie zamýšľať nad vierou, nad životom a čoraz viac som pociťovala vnútornú prázdnotu – po spovedi som sa necítila lepšie a začala som volať k Bohu, že ak existuje, nech sa mi dá spoznať. V tom čase sa „znovuzrodila“ moja staršia sestra, ktorá mi svedčila a zavolała ma na evanjelizáciu. Prvýkrát som pociťovala, že som hriešna a potrebujem Božie odpustenie. Na výzvu som vyšla dopredu a verejne prijala Pána Ježiša ako svojho osobného Pána a Spasiteľa. Môj život sa úplne zmenil; naplnila ma neopísateľná radosť a pokoj. Začala som si čítať Božie slovo a so svojimi rovesníkmi navštevovať domácu modlitebnú skupinku; v tom čase som bola v maturitnom ročníku.

Keďže aj v mojom vnútri rástla túžba viac poznať Božie slovo a slúžiť Bohu, spolu s viacerými zo skupinky som sa rozhodla študovať na biblickej škole. V tom čase otvárali prvý ročník Biblickej univerzity (Harvest International Ministry) v Českej republike, v Kostelci nad Orlicí. Absolvovali sme prijímacie skúšky a nastúpili na štúdium. Počas troch rokov bakalárskeho štúdia Boh pracoval a menil môj život, mala som možnosť stráviť skoro mesiac na misii v Rusku na Sibíri v meste Jakutsk a Číta. V mojom vnútri rástla túžba po misii v zahraničí, ale Božie plány boli iné. Po skončení štúdia som vedela, že sa mám vrátiť späť na Slovensko a o pár mesiacov po mojom príchode som sa spoznala so svojim manželom Patrikom na stretnutí mládeže Apoštolskej cirkvi v Bratislave. V tom čase aj on študoval teológiu na KETM v Banskej Bystrici. Obaja sme mali túžbu slúžiť Bohu, a tak sme sa aktívne zapojili aj do služby v Apoštolskej cirkvi v Bratislave ako vedúci domácej skupinky.

Po troch rokoch manželstva sa nám narodila dcéra Sofia; predčasne v ôsmom mesiaci tehotenstva. Po pôrode nedýchala, musela byť na umelej ventilácii a lekári jej nedávali dobré prognózy – ak prežije, bude postihnutá... Modlili sme sa doma aj v cirkvi a Boh sa zmiloval. Nielenže ju mohli odpojiť od dýchacieho prístroja, ale nenaplnili sa žiadne lekárske prognózy. Po roku nás vyradili z ambulácie pre predčasne narodené deti so slovami: „Ďakujte Bohu, lebo predčasne narodené deti majú vždy nejaké postihnutie; mentálne alebo fyzické.“ BOH je dobrý!

Od Boha sme prijali Slovo, že naša cesta bude kľukatá, ale že On nás vždy dovedie tam, kde nás chce mať, len Mu máme dôverovať. Odišli sme z Bratislavy do Močenka a zapojili sme sa do práce zboru Apoštolskej cirkvi v Nových Zámkoch. Keď išiel náš vtedajší pastor založiť zbor do Nitry, odišli sme s ním a dva roky sme pomáhali tam. V roku 2009 prišlo povelanie odísť do Senca. Keď bol manžel oslovený robiť pastora, celá rodina sme sa presťahovali z domu do zborového bytu v Senci a šesť rokov sme slúžili v tomto meste. Mala som na starosti prácu s deťmi a 5 rokov som organizovala denné detské tábory. Po odchode sme ďalej pracovali na Božej vinici a počas modlitieb a pôstu sme vnímali, že Pán Boh nás vedie k spolupráci s ECM. Stali sme sa jej členmi a popri práci v Senci sa nám otvorili dvere aj do Dolného Kubína, kde chodíme taktiež pravidelne slúžiť. Život s Bohom je neopakovateľný... Vďaka Mu za Jeho vernosť a istotu, že čokoľvek do nášho života príde, On je s nami. Vďaka Mu za to, že nás miluje takých, akí sme, a že nám dáva silu ísť každý deň ďalej. Vďaka Mu za radosť a pokoj. Boží pokoj a Jeho radosť prajem aj všetkým vám, ktorí pracujete na Božej vinici. Boh má vždy cestu...

Zuzana Hippová

Volám sa Ivan Lukáč, mám 27 rokov, som šťastne ženatý s manželkou Luciou. Pôsobím ako farár Evanjelickej cirkvi metodistickej v zbore ECM Bratislava-Staré Mesto.

Odkiaľ pochádzate, z akej rodiny?

Pochádzam z okresného mesta Revúca na strednom Slovensku. Sestra Ivana pracuje ako zdravotná sestra v neurologickej ambulancii a otec so svojou manželkou žijú v rodinnom dome v malej obci Sirk pri Revúcej.

Ako vás ovplyvnili vaši rodičia?

Moji rodičia ma k viere nikdy neviedli; takže po duchovnej stránke som nimi ani ovplyvnený nebol. Skôr to bola moja stará mama a otcova sestra s manželom, s ktorými som pravidelne chodieval do kostola na nedeľné bohoslužby. To, čo vnímam ako prekvapenie, je, že napriek mojej neveriacej mame vzišla iniciatíva, aby sme spolu so sestrou boli pokrstení. Pán Boh si pre svoj plán spásy dokáže použiť kohokoľvek.

Čím ste chceli byť, keď ste boli malý?

Keď som chodieval do škôlky, rád som sa hrával v školskom kútiku; bola tam tabuľa a lavice. Ja som bol učiteľom a ostatné deti žiakmi. Keď som chodil na základnú školu, prihlásil som sa na literárno-dramatický odbor na ZUŠ, kde som študoval herectvo. Chcel som byť hercom. Tiež som si kupoval kúzelnícke rekvizity. Pozývali ma na narodeninové oslavy, na ktorých som hral kúzelníka. Cítil som sa ako svetoznámy iluzionista David Copperfield. ☺

Vyviedli ste niečo v škole alebo s kamarátmi?

Keď som bol malý, bol som veľmi zlý chlapec.

S kamarátmi sme si kupovali cigarety a potajme sme chodievali fajčiť pod schodisko. Tiež som ľudom hádzal do okien kamene. Z nášho balkóna som vyhadzoval potraviny, petardy a aj mamin zlatý prsteň. ☺ Dnes sa nad tým usmievam, ako som také niečo mohol robiť...

Ako dlho vykonávate duchovenskú prácu?

V duchovnej službe v ECM na Slovensku som od októbra 2014. Predtým, než som vstúpil ako vyznávajúci člen do tejto cirkvi, som pôsobil ako katechéta a misijný pracovník v Cirkevnom zbore ECAV v Bratislave-Dúbravke.

Ako ste prežili povolanie do služby?

Na základnej škole som rád navštevoval náboženskú výchovu. Páčil sa mi prístup sestry farárky, ktorá nás vyučovala. Spievali sme rôzne kresťanské piesne či hrávali hry. Na hodine bola vždy pozitívna atmosféra, a preto som sa na tieto stretnutia veľmi tešil. So sestrou farárkou som často sedával v jej kancelárii a pýtal sa na duchovné veci, ktoré ma zaujímali. Som vďačný Bohu, že to bola práve ona, ktorá ma na ceste hľadania povzbudzovala, usmerňovala a sprevádzala vrúcnyimi modlitbami. Cítil som, že aj ja chcem byť kňazom. Keď som sa dozvedel o možnosti študovať teológiu na Evanjelickej bohosloveckej fakulte v Bratislave, neváhal som a podal som si prihlášku. Sestra farárka mi vtedy povedala: „Ivan, pamätaj na to, že kňazské povolanie je povolaním na celý život.“ Všetko som odovzdal Pánu Bohu a spoliehal sa na Neho. Dnes stojím v Jeho službe a celý život Mu chcem ďakovať!

Čo je na tomto povolaní ťažké?

Ako Boží služobník si uvedomujem skutočnú zodpovednosť za to, čo mi bolo zverené zhora: ľudia a ich záchrana pre večnosť. Preto neustále prosím Božieho Ducha, aby ma viedol a zjavoval mi svoju najsvätejšiu vôľu, aby som v tejto službe nezlyhal a nesklamal Pána Boha a Cirkev.

Niečo výnimočné, čo ste prežili s Bohom?

Pre moju mamu (zomrela v roku 2016) bol alkohol skoro všetkým. V detstve som od nej neprijal dostatok rodičovskej lásky. Vo svojich modlitbách som Bohu veľa hovoril o tom, že túžim prijať tú lásku, ktorej sa mi nedostávalo. Trochu som závidel Panne Márii, ktorá svojho syna – Pána Ježiša – milovala po celý život a sprevádzala do poslednej minúty Jeho pozemskej púte. V smutných

a ťažkých chvíľach som rád vyhľadával miesta, kde by som mohol byť so svojím Bohom sám. Bol to kostol; tam som si pred oltárom pokľakol, vystrel svoje ruky a prosil Boha o objatie a naplnenie Jeho Duchom. V tej chvíli som pocítil niečo úžasné, čo sa ľudskými slovami veľmi ťažko vyjadruje. Vnímam som, že Pán je blízko mňa a zotiera mi slzy z očí.

Spomeniete si na nejakú vtipnú príhodu z vašej kazateľskej praxe?

Keď som v našej modlitebni oddával novomanželov... Nevesta sa volala Júlia a ja som ju v úvodnej reči oslovil Mária. Mal som stres, pretože to bol môj prvý sobášny obrad. ☺

Čo sa vám páči v ECM?/Čo by ste rád zmenili?

V ECM sa mi páči, že nielen má, ale že si aj stráži svoje bohatstvo liturgického stvárnenia bohoslužieb, ktoré mi je veľmi blízke, keďže pochádzam z cirkvi, kde bola liturgia niečím normálnym a bežným. Páči sa mi, že v liturgii môžem vnímať Božie mocné konanie a pôsobenie, pretože liturgia nie je postavená iba na vonkajšom stvárnení bohoslužieb, ale zahŕňa teológiu a jej význam. Bol by som za to, aby sme ako zbory neboli uzavreté do seba, ale mali záujem viacej spolupracovať; vzájomne sa povzbudzovať a deliť sa o to, čím žijeme. Aby sme ako zodpovedné osoby za naše farnosti viedli veriacich k túžbe a záujmu vyhľadávať príležitosti, kde sa budeme môcť spolu stretávať a oslavovať Pána Boha.

Máte obľúbenú knihu alebo kazateľa, ktorý vás vie povzbudiť v službe?

Mám rád teologické knihy a konkrétne systematickú teológiu, ktorá ma učí systematicky myslieť a uvažovať. K mojim obľúbeným autorom patria: John Wesley, Tomáš Kempenský, sv. Augustín, Hans Küng a ďalší. Ich diela mám rád, lebo to s Bohom mysleli vážne a z ich myšlienok a postojev cítiť ozajstnú pokoru.

Na aký biblický text rád kážete?

Nemám špeciálny biblický text, na ktorý rád kážem. Mám rád celé Písmo sväté a zvlášť state, ktoré hovoria o pokore a poslušnosti pred Bohom. V dnešnom svete, a zvlášť v Cirkvi vidno, ako ľudia medzi sebou zápasia, ubližujú si, predbiehajú sa v tom, kto z nich je lepši a váženejší. Pán Ježiš nás povolal do svojej služby ako tých, ktorí majú slúžiť v pokore a poslušnosti. Apoštol Peter vyznal: „... lebo Boh pyšným odporuje, ale pokorným dáva milosť.“ (1Pt 5,5)

Vaša obľúbená biblická postava?

Pán Ježiš, Jeho učeníci a apoštoli, ktorí svoje misijné poslanie vzali vážne.

Ako trávite voľný čas?

Rád sa prechádzam v prírode, v parkoch a rád bicyklujem. Takisto si čítam dobré knihy, lúštim krížovky, počúvam hudbu z 80. a 90. rokov a ako vyučený kuchár rád varím a kuchtim. ☺

Ktoré najzaujímavejšie miesto ste navštívili?

Rím a Vatikán. Tam som okrem iného navštívil rôzne chrámy a katedrály a bol som účastný na audiencii s pápežom Františkom.

Kam by ste chceli cestovať?

Do Svätej zeme a navštíviť miesta, kde bol Pán Ježiš Kristus.

Obľúbené jedlo?

Držková polievka a jedlá zo zemiakového cesta (lokše, šúľance, slivkové knedle).

Z čoho máte radosť? Čo vás v poslednom čase potešilo?

Veľkú radosť mám z toho, že napriek mojej hriešnosti a slabosti môžem vďaka Božej milosti ohlasovať evanjelium ľudom v našom zbore, starým v domovoch dôchodcov a deťom pri vyučovaní náboženskej výchovy na základných školách. V poslednom čase mi urobilo radosť, že po úspešnom rokovaní s riaditeľom základnej školy budeme mať ako farnosť príležitosť od septembra 2017 vyučovať náboženstvo Evanjelickej cirkvi metodistickej v Bratislave-Karlovej Vsi.

Čo by ste rád odkázali našim čitateľom?

Čitateľom Ohniska prajem Božie požehnanie, vedenie Duchom Svätým a taktiež veľa radosti, pokoja, lásky, nových inšpirácií a nápadov, ako Božie meno osláviť všade tam, kde sa nachádzajú, ako aj ochotu načúvať Mu.

Milé deti,

dnes nás čaká výrok Pána Ježiša, ktorý vyslovil o sebe samom.

On prináša svetlo celému ľudstvu.

Osvetľuje našu cestu a zbavuje nás hriechov.

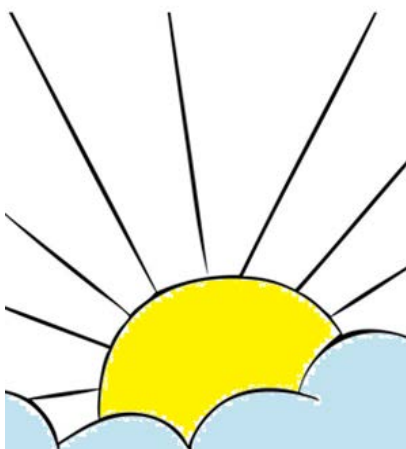
V osemsmierovke vyhľadaj a prečiarkni tieto slová:

**zákon, tma, otec,
život, učeník,
chrám, nebo.**

Zo zvyšných písmen zlož slovo a dvakrát ho doplň do vety.

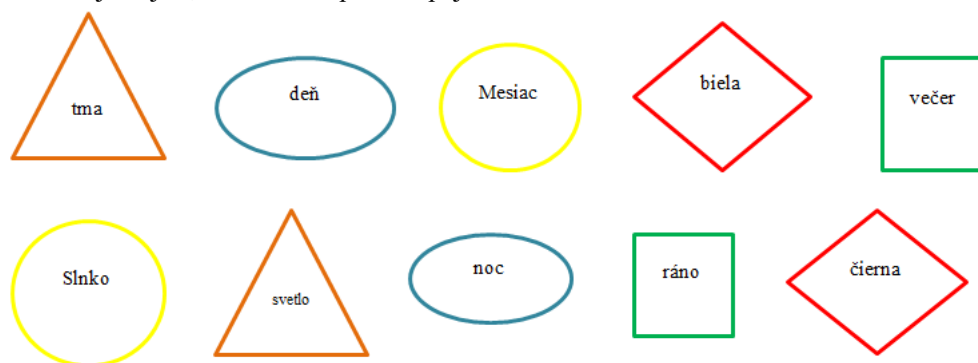
JA SOM _____ SVETA, KTO MŇA NASLEDUJE, NEBUDE

CHODIŤ V TME, ALE BUDE MAŤ _____ ŽIVOTA.

Z	O	T	E	C	U
Á	N	A	M	T	Č
K	S	E	O	V	E
O	E	V	B	T	N
N	I	L	O	O	Í
Ž	CH	R	Á	M	K

Hľadaj dvojice, ktoré k sebe patria. Spoj ich čiarou.

pripr. Henrieta Kociová

Autor: RINGO	otec (zastar.)	2	pridal soľ	Pomôcky: port karies	sklon	potom (čes.)	informačná technika	Pomôcky: rosara skat	1	liehovina z ryže
český súhlas				odpočívaj v spánku				pascal		
dlhý užíš pruh				remíza v šachu Beáta (dom.)				ploš. miera (100m ² na inom mieste)		
osobný vlak (hovor.)							Dietlova postava slávnostná sieň			
Pomôcky: kalk akva	súvislé poradie súzvuk tónov					sídlo v Sev. Kórei	ranná vlaha			
malý čes. nákl. automobil					tavný nerast skupenstvo vody					predpona -voda-
okolo (bás.)				glazúra doslovný preklad						
oh, och			pokladňa (hovor.) nemecká kart. hra					závodný klub možno, azda		
odroda zemiaka							veľmi krát. vlny nešíkovná žena (pej.)			
pražský športový klub						meno Rolinc	úzka doska			
Pomôcky: arak Anak	olejnatá rastlina prístav (angl.)				austrálsky papagáj kália					vulkán
znoj				zubný kaz spleťaním zhotovoval						
Office Central			obvázová potreba kód Svätej Heleny					sobota treba, načím (nár.)		
vlhčila rosou							odhad pracovná neschopnosť			
stávala sa tuhším						nástroj na hádzanie kameňov				
Boh vzkriesil aj (tajnička).						jedovatý had				

Ocenenie za spoluprácu

Pri príležitosti 500. výročia reformácie udelilo predsedníctvo ECAV na Slovensku dňa 13. 3. 2017 v Bratislave Pamätnú medailu a Pamätný list nášmu superintendentovi za spoluprácu s Evanjelickou cirkvou a. v. na Slovensku pri šírení kresťanských hodnôt spoločnosti. Je to ocenenie patriace celej našej ECM, ktorá sa usiluje o pokoj a spoluprácu medzi kresťanmi: „Ak je možné, nakoľko je na vás, majte pokoj so všetkými ľuďmi...“ (Rim 12,18)

Kalendár akcií ECM

19. – 22. 4. 2017

Stretnutie kazateľov, Vranov pri Brne

26. – 28. 5. 2017

Výročná konferencia, Praha

9. 6. 2017

Zasadnutie Rady SO ECM, Bratislava

16. 6. 2017

Oblasťná konferencia, Sered'

5. – 9. 7. 2017

Letný pobyt stanovákov, Račkova dolina

5. – 8. 10. 2017

10. misijný samit In Mission Together, Praha

Zborové akcie

9. 4. 2017

Veľkonočný koncert, Sered', 15.00 hod.

30. 4. 2017

Rozhlasová bohoslužba, Bratislava-Staré Mesto

Diakonii ECM môžete darovať 2 %

Formulár sa nachádza aj na stránke www.umc.sk v sekcii Oblasť práce.

Názov organizácie: *Diakonia ECM*

Sídlo: *Panenská 10, 81103 Bratislava*

Právna forma: *Účelové zariadenie cirkvi a náboženskej spoločnosti*

IČO: 30858798

Vydáva: Evanjelická cirkev metodistická
Panenská 10, 811 03 Bratislava
Tel./fax: 02/5441 4468
Email: ustredie@umc.sk
www.umc.sk – tu sa nachádza Ohnisko
v elektronickej podobe.

ISSN 1339-2956

Mesačník Ohnisko vychádza desaťkrát v roku.

Náklady na jedno číslo sú 0,90 eur + poštovné.

Prispieť môžete na č. ú.:

SK8211110000006611690036,

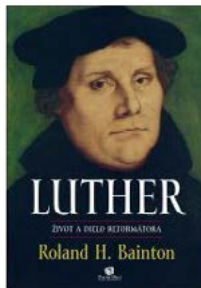
VS: 9172 alebo poštovou poukážkou.

Odchod do večnosti

Pán Boh odvolal do večnosti sestru **Mária ŠULANOVÚ**, rod. Tagajovú (dcéru Štefana Tagaja), po ťažkej chorobe vo veku 62 rokov. Pohreb sa konal 18. marca 2017 v Sládkovičove.

LUTHER – život a dielo reformátora

Martin Luther sa odmietol vzdať. Od chvíle, keď priblížil svojich deväťdesiatpäť tíz na bránu farského kostola vo Wittenbergu, stal sa nepohodlným. Nepriatelia ho obviňovali z herézy, pálili sa jeho knihy a neustále mu hrozila exkomunikácia a smrť.

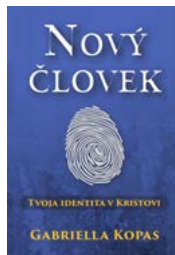
Knihu je možné zakúpiť v kníhkupectvách.

NOVÝ ČLOVEK – Tvoja identita v Kristovi

Knihu je určená pre všetkých, ktorí by chceli pochopiť, čo znamenajú biblické výzvy:

- „žiť nový život“,
- „byť v Kristovi“,
- „obliecť si nového človeka“.

V štyroch oblastiach vzťahov (Boh, blízny, cirkev, svet) autorka ponúka vysvetlenie rôznych aspektov novej identity kresťana a zároveň prostredníctvom úloh a výziev poskytuje praktickú pomoc pri naplňaní týchto slov v každodennom živote čitateľa.

Knihu sa dá objednať u autorky Gabrielly Kopas alebo cez e-shop na jej facebookovej stránke.

Redakčná rada:

Milena BELKOVÁ

Lenka PROCHÁZKOVÁ

Luboš TAGAJ

Spolupracovníčka: Mariana KUŠIAKOVÁ